

การก่ออาชญากรรมต่อคนรัก

รุ่งทิพย์ แซ่แง่¹

วันได้รับบทความ: 29 มิถุนายน 2564 วันแก้ไข: 10 กันยายน 2564 วันยอมรับเผยแพร่: 20 กันยายน 2564

บทคัดย่อ

จากการนำเสนอข่าวอาชญากรรม มักจะได้พบเจอเรื่องราวการฆาตกรรมจากคนรักของตนเอง อันเนื่องมาจากการถูกปฏิเสธความสัมพันธ์ การเขียนบทความครั้งนี้ ผู้เขียนได้อ่านข่าวการเกิดเหตุการณ์ลักษณะเดียวกันนี้ 4 กรณี และมีความสงสัยในตัวอาชญากร ว่ามีเหตุผล ความรู้สึก และความนึกคิดเช่นไร ต่อการตัดสินใจลงมือก่ออาชญากรรมต่อคนรัก ผู้เขียนได้พบกับเรื่องราวของผู้ที่รู้จักกัน เป็นผู้ก่ออาชญากรรมต่อคนรักของตนเอง ทั้งที่บุคคลคนนี้เป็นผู้ที่มิอัยยาศยดี ใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใสเสมอมา เมื่อบุคคลนี้ได้ลงมือฆาตกรรมภรรยาของตน อันเนื่องมาจาก ภรรยาต้องการยุติความสัมพันธ์ จึงทำให้บุคคลแวดล้อมเริ่มวิเคราะห์ถึงสิ่งที่เกิดขึ้นว่าเป็นเพราะเหตุใด รวมถึงการสูญเสียเหลือไป นับเป็นความเศร้าโศกเสียใจแก่ครอบครัว และเพื่อนฝูง การเขียนบทความครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์ คือ 1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมมนุษย์เมื่อต้องสูญเสียคนรัก 2. เพื่อศึกษาเหตุปัจจัยที่มีผลในการก่ออาชญากรรมต่อคนรัก และ 3. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการป้องกันการเกิดอาชญากรรมต่อคนรัก ซึ่งมีวิธีการศึกษาโดยศึกษาแนวคิดและทฤษฎีทางด้านอาชญาวิทยาและจิตวิทยา ทำการวิเคราะห์ สรุป และเสนอแนะแนวทาง เพื่อเป็นประโยชน์ในแง่การวางแผนควบคุม ป้องกันอาชญากรรมที่จะเกิดขึ้น พฤติกรรมมนุษย์เมื่อต้องสูญเสียคนรัก ก็จะเข้าสู่ 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1. การปฏิเสธทางความรู้สึก 2. โกรธ 3. ต่อรอง 4. เศร้าเสียใจ และ 5. ยอมรับความจริง ส่วนสาเหตุปัจจัยที่ทำให้อาชญากรก่ออาชญากรรมต่อคนรักแบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ 1. จิตใจของอาชญากร และ 2. พฤติกรรมของอาชญากร จึงนำมาสู่ข้อเสนอแนะจากการศึกษา คือ 1. การรับฟัง 2. การเลี้ยงดูของครอบครัวและกระบวนการขัดเกลาทางสังคม และ 3. การทำวิจัยในเรื่องของขั้นตอนก่อนการก่ออาชญากรรมต่อคนรัก

คำสำคัญ: อาชญากรรม อาชญากร คนรัก

¹ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี (ผู้ประพันธ์บรรณกิจ)

Behaviors of Criminals Who Murdered Their Partners

Rungtip Saengae¹

Received Date: June 29, 2021 Revised Date: September 10, 2021 Accepted Date: September 20, 2021

Abstract

Crime reporting is often the news about a man murdering his lover as he was being rejected by his partner. I wrote this article to review 4 infamous crimes in Thailand and answer the following questions. what is the criminals' reason? How does he feel? And What do these criminals think about committing the crimes? The author has known an outgoing man whose face was full of smile and spoke gently, but murdering his wife. It was sad that the murder caused by the woman's intention to end the relationship. It made everyone wonder about his action and the loss of the victim. It was a sorrow for the family and friends. This study is an academic article which aims 1) to study the causes that made the criminals to commit the crimes in order to understand human behavior, regarding the reasons why these people murdered their lover one when the relationship was rejected, 2) to give suggestions to prevent crime. The study, based on concepts and theories in criminology and psychology, intends to analyze these cases, draw a conclusion, and finally suggests crime prevention strategies.

Keywords: Criminals, Crime, Partner

¹ Prince of Songkla University, Surat Thani Campus (Corresponding author)

บทนำ (Introduction)

การก่ออาชญากรรมต่อคนรัก หมายถึง บุคคลสองคน ได้แก่ ชายและหญิงผู้มีความสัมพันธ์ฉันคู่สามีภรรยา ความสัมพันธ์นั้นจะอยู่ในลักษณะของการคบหาใจ การอยู่กินกันฉันสามีภรรยา การหมั้น หรือการได้ทำการสมรสเป็นสามีภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมาย และเมื่อมีปัญหาทางความสัมพันธ์ อันเป็นเหตุให้หญิงต้องการยุติความสัมพันธ์ฉันคู่สามีภรรยา โดยหญิงแสดงเจตจำนงของตนในลักษณะของการตีตัวออกห่าง การบอกเลิก การขอย่า เพื่อเป็นการยุติความสัมพันธ์ หลังจากนั้นได้มีพฤติการณ์ความรุนแรงเกิดขึ้น โดยชายเป็นผู้ก่ออาชญากรรม ลักษณะของการก่ออาชญากรรม คือ ชายฆ่าหญิงโดยเจตนา จะเป็นการกระทำโดยเจตนา ประสงค์ต่อผล หรือเจตนายอมเสี่ยงเห็นผลของการกระทำนั้นก็ได้ จากข่าวสารบ้านเมืองที่ได้มีการนำเสนอสื่อมวลชน ในช่องทางต่าง ๆ ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ เพจเฟซบุ๊ก จะพบว่ามีกรกระทำผิดเกี่ยวกับการฆาตกรรมรายวัน สาเหตุของการเกิดคดีฆาตกรรมจำนวนไม่น้อยมีชนวนเหตุมาจากเรื่องความสัมพันธ์ฉันคู่สามีภรรยา ซึ่งผู้กระทำความผิดเป็นชาย ไม่ว่าจะอยู่ในฐานะคนรัก หรือกลายเป็นอดีตคนรักไปแล้วก็ตาม ส่วนเหยื่อหรือผู้ถูกกระทำ คือ หญิงที่มีความสัมพันธ์ฉันคู่สามีภรรยากับผู้ก่อเหตุ โดยการฆาตกรรมมีสาเหตุมาจากการที่หญิงต้องการยุติความสัมพันธ์ฉันคู่สามีภรรยา โดยมีการแสดงเจตนาออกไปยังชายในลักษณะของการขอเลิกหรือมีพฤติการณ์ตีตัวออกห่าง (ข่าวประชาสัมพันธ์, 2562) เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม 2562 ที่โรงแรมแมนดาริน มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล ร่วมกับ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ จากการจัดเวทีรายงานสถานการณ์ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2561 ภายใต้วหัวข้อ “ฆ่าซ้ำ เจ็บซ้อน ความรุนแรงในครอบครัวพุ่ง เกินตักรับ” นางสาวจริย ศรีสวัสดิ์ หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมภาคีเครือข่าย มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล กล่าวว่า หากจำแนกความสัมพันธ์ พบว่า เกินครึ่ง หรือร้อยละ 73.3 เป็นข่าวสามีฆาตกรรม ร้อยละ 58.2 เป็นข่าวระหว่างคู่รักชายฆ่าหญิง สาเหตุที่ก่อให้เกิดอาชญากรรม หนึ่งในนั้นคือการที่หญิงต้องการเลิกความสัมพันธ์กับชาย การก่ออาชญากรรมต่อคนรัก นำมาซึ่งความสูญเสีย อันเนื่องมาจากหญิงผู้เป็นเหยื่ออาชญากรรมตาย ชายผู้ก่ออาชญากรรมบางรายฆ่าตัวตายตามเหยื่อ ส่วนบางรายต้องเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมและถูกลงโทษประหารชีวิตหรือโทษจำคุก แล้วแต่กรณี โดยทั้งชายและหญิงอาจจะเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าต่อองค์กร หรือต่อสังคม เป็นบุตรที่ดีของบิดามารดา เป็นบิดามารดาที่ดีของบุตร หรืออาจเป็นเพื่อนที่ดีของบุคคลหลายคน คำถามมากมายเกี่ยวกับการก่ออาชญากรรมของคนรัก ถูกนำมาตั้งสมมติฐานพื้นฐานที่ว่า อะไรเป็นสาเหตุให้เกิดปัญหาการก่ออาชญากรรมต่อคนรัก และจะสามารถแก้ไขเยียวยาปัญหานี้ได้อย่างไร คำถามเหล่านี้สะท้อนทรรศนะในตัวเองว่า จำเป็นต้องมีการสืบเสาะค้นคว้าทางจิตวิทยา พฤติกรรมศาสตร์และอาชญาวิทยา เพื่อหาคำตอบ เพราะการก่ออาชญากรรมต่อคนรัก อาจเป็นเรื่องราวที่มีผลมาจากการกระทำทางสังคม ตั้งแต่ขนาดเล็กที่สุดก็คือครอบครัว เรื่อยไปจนถึงสังคมแวดล้อมที่ได้พบเจอ ทั้งโรงเรียน มหาวิทยาลัย สถานที่ทำงาน ซึ่งผลจากการกระทำทางสังคมดังกล่าวย่อมกระทบต่อสัมพันธ์ภาพของผู้คนในสังคมมิติต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง ในที่ที่บุคคลคนหนึ่งจะมีบุคลิกภาพ การแสดงออกทางอารมณ์ การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ล้วนเป็นผลมาจากการกระทำทางสังคม เพราะสิ่งที่พบเจอมา ย่อมมีผลต่อทักษะการดำเนินชีวิตในสังคมของบุคคลนั้น ๆ จึงต้องการจะศึกษาเรื่องราวดังกล่าวในฐานะปัญหาที่สามารถป้องกันการเกิดขึ้น มิได้มุ่งเน้นศึกษาการลงโทษ เพื่อเป็นการป้องกันการเกิดอาชญากรรม และคงไว้ซึ่งทรัพยากรมนุษย์ที่

สำคัญของสังคม กรณีศึกษา 4 กรณีดังนี้ 1. นาย ม. อายุ 18 ปี นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนแห่งหนึ่งในอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก ลงมือก่อเหตุบีบคอบนางสาว ป. อายุ 19 ปี แฟนสาว จนถึงแก่ความตาย ก่อนนำศพขึ้นรถกระบะไปเผานั่งยางจนเหลือเพียงโครงกระดูกบริเวณกลางป่าสวนยางพารา จากการตรวจสอบมีเพียงประเด็นเดียวเป็นเรื่องความหึงหวง เกรงว่าผู้หญิงกำลังตีตัวออกห่าง (ไทยรัฐ, 2564) 2. นาย ส. อายุ 22 ปี นักศึกษาแพทย์ กับนางสาว จ. อายุ 23 ปี นักศึกษาแพทย์ มีความสัมพันธ์กันฉันคนรัก แต่นางสาว จ. ต้องการเลิกความสัมพันธ์กับนาย ส. เพื่อไปมีรักกับผู้ชายคนใหม่ นาย ส. จึงบันดาลโทสะฆ่านางสาว จ. โดยใช้อาวุธปืนยิงศีรษะนางสาว จ. หลังจากนั้น จึงใช้มีดตัดคอบางสาว จ. ใช้มีดฆ่าแหล่ศพออกเป็นชิ้น ๆ เพื่อสะดวกต่อการทำลายหลักฐาน (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6083/2546) 3. นาย ส. อายุ 39 ปี อาชีพพนักงานบริษัทปูน SCG และนาง ธ. อายุ 41 ปี อาชีพนางพยาบาล เป็นสามีภรรยา กัน มีบุตรด้วยกันหนึ่งคน อายุ 14 ปี นาย ส. ซักมีดกระหน่ำแทงนาง ธ. บาดแผลค่อนข้างฉกรรจ์เสียชีวิตลงระหว่างรักษาตัวอยู่ที่ห้องไอซียูในวันเดียวกัน เหตุเพราะผู้ตายขอแยกทางเนื่องจากจับได้ว่านาย ส. แอบมีสัมพันธ์กับหญิงอื่น (ทีมข่าวอาชญากรรม, 2564) 4. นาย อ. อายุ 53 ปี และนางสาว ก. อายุ 19 ปี เป็นนักศึกษา คบหาใจกันมาเป็นเวลา 7 ปี นาย อ. ใช้ปืน 9 มม. ไม่มีทะเบียนยิงใส่ผู้ตาย 7 นัด บนแท็กซี่ ไปเสียชีวิตที่โรงพยาบาลในเวลาต่อมา เจ้าตัวรับสารภาพว่าเหตุที่ยิงแฟนสาว ทำไปเพราะความโกรธแค้น ที่ถูกฝ่ายหญิงบอกเลิก (ทีมข่าวอาชญากรรม, 2564) จากกรณีศึกษา มีพฤติการณ์ของการก่ออาชญากรรมดังนี้ คู่รักคือบุคคลสองคน ได้แก่ชายและหญิง เป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์ฉันคู่สามีภรรยา ไม่ว่าจะเป็นอยู่ในลักษณะของการคบหาอยู่กินกันฉันสามีภรรยา หรือได้ทำการสมรสเป็นสามีภรรยาแล้ว เมื่อความสัมพันธ์ของทั้งคู่มีเหตุให้หญิงต้องการยุติความสัมพันธ์ หญิงจึงได้ทำการขอลีกหรือประพฤติดัวออกห่าง เป็นเหตุให้ชายทำการฆาตกรรมหญิง จึงเกิดคำถามที่ว่า เมื่อมีความรักให้แก่กันแล้วเหตุใดชายต้องฆ่าหญิง โดยจะทำการศึกษาทฤษฎีต่าง ๆ ทางด้านจิตวิทยา พฤติกรรมศาสตร์ และอาชญาวิทยา เพื่ออธิบายถึงเหตุปัจจัยที่ส่งผลให้มีพฤติกรรมก่ออาชญากรรมของอาชญากร

ทฤษฎีระยะเวลาของการก้าวผ่านความสูญเสีย

Elisabeth Kübler-Ross (อ้างถึงใน Sandra Silva Casabianca, 2021) แชนดร้าได้เขียนบทความโดยสรุปจากหนังสือที่ชื่อว่า On Death and Dying ของ Elisabeth Kübler-Ross จิตแพทย์ชาวอเมริกันเชื้อสายสวิส ซึ่งระบุถึง 5 ขั้นตอนของความเศร้าโศกและการก้าวผ่านความสูญเสีย

1. ปฏิเสธ (Denial) คือปฏิกิริยาแรกเมื่อเกิดความสูญเสีย ซึ่งเป็นสัญชาตญาณป้องกันตัวเองของมนุษย์ เมื่อเวลาเจออะไรที่ไม่ทันตั้งตัว และรู้สึกวุ่นวายตอนนี้ยังรับมือกับมันไม่ไหว เลยเลือกที่จะปฏิเสธมันออกไปก่อน
2. โกรธ (Anger) บางครั้งความเจ็บปวดก็แสดงออกมาในรูปแบบอื่น ๆ ความเจ็บปวดจากการสูญเสียเลยถูกเปลี่ยนมาเป็นความโกรธ ระหว่างที่โกรธ อาจเริ่มตั้งคำถามกับตัวเองว่า “ทำไมต้องเป็นฉัน” หรือ “ฉันทำอะไรจึงได้รับสิ่งนี้” ขั้นตอนนี้เป็นความรู้สึกไม่พอใจที่มีคนทำให้เจ็บปวดหรือทิ้งไป

3. ต่อรอง (Bargaining) เป็นขั้นตอนของการเจรจาต่อรอง เป็นวิธีการเยียวยาความเจ็บปวดอย่างมีความหวัง โดยทำความเข้าใจว่ายินดีจะทำทุกอย่าง เพื่อให้ความสัมพันธ์กลับไปเป็นเหมือนเดิม

4. เศร้าเสียใจ (Depression) ความซึมเศร้าในระยะนี้ไม่ได้เป็นภาวะของสุขภาพจิต ไม่ได้เป็นเพราะโรคซึมเศร้า แต่เป็นการตอบสนองตามธรรมชาติ เมื่อได้พบเจอกับเหตุการณ์ความสูญเสีย ในช่วงภาวะเศร้าเสียใจนี้ จะเริ่มเผชิญกับความเป็นจริงในปัจจุบันและพยายามทำความเข้าใจความสูญเสียที่ประสบอยู่ ว่าเป็นสิ่งที่ไม่อาจจะหลีกเลี่ยงได้ อาจทำให้รู้สึกเศร้าและหมดหวังอย่างรุนแรง รู้สึกเปราะบาง เหนื่อย ล้า สน ไม่อยากไปต่อ ขั้นตอนนี้มีความจำเป็นที่ต้องเยียวยารักษาตนเอง อาจใช้วิธีการขอความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น ได้แก่ 1. เพื่อนและครอบครัว การพูดคุยกับเพื่อน ครอบครัวหรือญาติอาจทำให้รู้สึกโล่งใจ เพราะบุคคลกลุ่มนี้เป็นบุคคลที่ใกล้ชิดและปลอดภัยต่อความรู้สึก 2. กลุ่มบุคคลที่ให้อภัยใจ โดยสามารถติดต่อพูดคุยกับบุคคลอื่น ๆ ที่เคยประสบพบเจอสถานการณ์เช่นนี้มาก่อน หรือกำลังประสบกับความสูญเสียที่คล้ายคลึงกัน โดยกลุ่มบุคคลนี้จะกลายเป็นพื้นที่ปลอดภัยที่สามารถแสดงออกโดยไม่รู้สึกว่าการตัดสินใจหรือการตัดสินใจ 3. ผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพจิต การให้คำปรึกษาและบำบัดความเศร้าโศก เป็นสองวิธีในการทำงานร่วมกับผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพจิต ผู้ที่จะช่วยให้หลุดพ้นจากสิ่งที่เบียดเบียนอยู่ ความเศร้าเสียใจมีผลกระทบต่อนชีวิต ทำให้ร่างกายและจิตใจตกอยู่ในภาวะต่าง ๆ อันอาจเป็นอันตรายต่อตนเอง จึงต้องทำการเยียวยาตนเอง ซึ่งบางคนที่อยู่ในขั้นตอนนี้อาจสามารถเยียวยาตนเองให้ก้าวข้ามผ่านเรื่องราวนี้ไปได้ แต่ในบางรายก็จำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลอื่นในการช่วยเยียวยา หลังจากนั้นก็จะเข้าสู่การยอมรับกับความเป็นจริง โดยเรียนรู้และปรับตัวเพื่อสามารถอยู่กับความสูญเสีย และแสวงหาความสบายใจจากการพบปะกับบุคคลที่ทำให้ตนรู้สึกว่าเป็นพื้นที่ปลอดภัย

5. ยอมรับความจริงได้ (Acceptance) เมื่อรับรู้ถึงความสูญเสียที่ได้พบเจอ ก็เรียนรู้ที่จะอยู่กับมัน และปรับตัวให้ได้ จะรู้สึกสบายใจที่จะติดต่อกับเพื่อนและครอบครัวในช่วงนี้ แต่ก็เป็นเรื่องปกติที่จะรู้สึกว่ายากจนตัวในบางครั้ง บางครั้งก็ยอมรับความสูญเสียได้แล้ว บางครั้งก็วนกลับไปเศร้าโศกเสียใจอีก การสลับไปมาระหว่างขั้นตอนนี้ เป็นไปตามธรรมชาติและเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการรักษาเยียวยาตนเอง

สรุปได้ว่า เมื่อหญิงบอกเลิกหรือตีตัวออกห่าง ชายจะเข้าสู่ 5 ขั้นตอน คือ 1. การปฏิเสธทางความรู้สึกของตนเอง เพราะยังไม่สามารถรับกับความสูญเสียที่เกิดขึ้นได้ จากนั้นเข้าสู่ระยะที่ 2. เนื่องจากความเจ็บปวดที่เผชิญอยู่ก็จะแสดงออกมาในรูปแบบของความโกรธ คิดว่าสิ่งที่ตนกำลังเผชิญอยู่เป็นสิ่งที่ตนเองไม่สมควรจะได้รับ จึงนำไปสู่ 3. การเจรจาต่อรอง ด้วยความหวังที่จะทำให้ความสัมพันธ์กลับไปเป็น และเมื่อการเจรจาต่อรองไม่เป็นผล ก็จะเข้าสู่ระยะที่ 4. มีความเศร้าเสียใจต่อสิ่งที่เกิดขึ้น เริ่มเผชิญกับความจริงและพยายามทำความเข้าใจ ความเศร้าเสียใจมีผลกระทบต่อนชีวิต ทำให้ร่างกายและจิตใจตกอยู่ในภาวะต่าง ๆ อันอาจเป็นอันตรายต่อตนเอง จึงต้องทำการเยียวยาตนเอง โดยเรียนรู้และปรับตัวเพื่อสามารถอยู่กับความสูญเสีย และแสวงหาความสบายใจจากครอบครัวและเพื่อน หรือกลุ่มบุคคลที่ตกอยู่ในสถานการณ์คล้ายคลึงกัน จากทฤษฎีดังกล่าว อาจกล่าวได้ว่า ชายที่มีแนวโน้มฆ่าหญิงคนรัก เมื่อได้เข้าสู่ระยะเวลาของการก้าวผ่านความสูญเสีย โดยได้ดำเนินชีวิตผ่านขั้นตอนต่าง ๆ มาแล้ว เป็นผู้ที่ไม่สามารถก้าวผ่านขั้นตอนที่ 2 หรือ 4 ไปได้ ทำให้ชาย

แสดงความโกรธ หรือความเศร้าเสียใจออกมาโดยการฆ่า โดยอาจมีเหตุปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลให้เป็นเช่นนั้น ซึ่งต้องศึกษาทฤษฎีอื่น ๆ เพื่อนำมาอธิบายถึงพฤติกรรมประกอบกัน

ทฤษฎีเกี่ยวกับจิตใจของอาชญากร

1) ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalytic Theory)

ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud, 1856-1939) เป็นจิตแพทย์ชาวออสเตรีย เชื้อสายยิว ฟรอยด์ได้คิดทฤษฎีจิตวิเคราะห์ขึ้นเพื่อศึกษาจิตของมนุษย์ที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ และพฤติกรรมต่าง ๆ ที่มนุษย์แสดงออก ฟรอยด์เชื่อว่า โครงสร้างบุคลิกภาพที่อยู่ในจิตใต้สำนึกของบุคคลประกอบด้วย 3 ส่วน (ต้องรัก จิตบรรเทา, 2562) คือ

1. อิด (ID) เป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพที่ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด หรือที่เรียกกันว่าสันดานดิบ เป็นจิตใต้สำนึกที่มีหลักการที่จะสนองความต้องการตามที่ตนเองพึงพอใจเท่านั้นโดยไม่มีการขัดเกลา

2. อีตตา (Ego) เป็นส่วนของบุคลิกภาพที่ควบคุมการแสดงออกของพฤติกรรมให้สอดคล้องกับการยอมรับทางสังคม เป็นจิตใต้สำนึกที่เกิดจากการเรียนรู้ มีหน้าที่ปรับอิดและอีอีตตาให้แสดงออกได้อย่างเหมาะสม อีตตาไม่ได้มีติดตัวมาแต่กำเนิด แต่พัฒนาขึ้นภายหลังคลอด แบบค่อยเป็นค่อยไป จนในที่สุดอีอีตตา (ID) ได้ อีตตา (Ego) จะทำหน้าที่ประสานระหว่าง อิด (ID) กับ อีอีตตา (Superego)

3. อีอีตตา (Superego) หรือสติสัมปชัญญะ เป็นส่วนของบุคลิกภาพเกี่ยวกับความรู้สึกผิดชอบชั่วดี ค่านิยมทางสังคม อุดมคติในการดำเนินชีวิต อีอีตตาทำหน้าที่ ควบคุม ยับยั้งชั่งใจ รู้คิดพิจารณาถึงความควรไม่ควร อีอีตตานี้พัฒนาขึ้นตามแรงกดดันทางสังคม ศีลธรรม จริยธรรมและจารีตประเพณี การตระหนักรู้ในอีอีตตา (Superego) ขึ้นอยู่กับกระบวนการขัดเกลาทางสังคมของบุคคล (พระมหาดิศักดิ์ เทชปญโญ, 2555) โดยจะเริ่มตั้งแต่บุคคลอยู่ในวัยเด็ก เพื่อให้ได้บุคลิกภาพตามแนวที่สังคมต้องการ มี 2 วิธี คือ 1. การขัดเกลาทางสังคมโดยตรง เป็นการอบรมขัดเกลาระหว่างผู้สอนกับผู้รับโดยตรง 2. การขัดเกลาทางสังคมโดยอ้อม เป็นการขัดเกลาทางอ้อมที่ผู้รับเกิดการเรียนรู้โดยไม่ตั้งใจ เกิดซึมซับสิ่งที่ได้งามเข้าไปในจิตใจของตนและกลายเป็นค่านิยมที่ดีและพึงประสงค์ องค์การที่ทำหน้าที่ขัดเกลาทางสังคม มีดังนี้ 1. ครอบครัว 2. โรงเรียน 3. กลุ่มเพื่อน 4. สถาบันศาสนา 5. สื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ

บทบาทของพ่อ แม่ เป็นแหล่งการเรียนรู้ที่สำคัญของการขัดเกลาทางสังคมต่อเด็ก สิ่งทีถือว่าเป็นการเลี้ยงดูบุตรแบบผิด ๆ (สุรีย์ กาญจนวงศ และคณะ, 2549) ได้แก่

1. บิดา มารดา ไม่ดูแลเอาใจใส่ต่อลูก
2. บิดา มารดา ไม่มีเวลาสำหรับลูก
3. บิดา มารดา ไม่ได้คำนึงว่าพฤติกรรมของลูกไม่มีความเหมาะสม
4. บิดา มารดา ไม่ลงโทษลูก

สรุปได้ว่า โครงสร้างทางบุคลิกภาพ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ส่วนแรกคือจิตใต้สำนึกที่ไร้สำนึก สองคือจิตใต้สำนึกที่ผ่านการเรียนรู้และควบคุมการกระทำให้แสดงออกตามบรรทัดฐานทางสังคม สามคือ จิตใต้สำนึกที่ตระหนักถึงความรับผิดชอบชั่วดี โดยจะเป็นไปในทิศทางใด ขึ้นอยู่กับกระบวนการขัดเกลาทางสังคมที่บุคคล

นี้ได้เติบโตมา เมื่อใช้แนวคิดของฟรอยด์มาวิเคราะห์เกี่ยวกับสาเหตุของอาชญากรรมชายฆ่าหญิงคนรัก ก็คือ ถ้าชายได้รับการอบรมเลี้ยงดูมาเป็นอย่างดีตั้งแต่เด็ก เติบโตมาท่ามกลางสิ่งแวดล้อมที่ดี ก็จะพัฒนาอีโกัตตา (Superego) ให้เข้มแข็งอยู่ตลอดมา แม้ว่าต้องเผชิญกับความผิดหวังที่หญิงขอยุติความสัมพันธ์หรือตีตัวออกห่าง อันเป็นสถานการณ์บีบคั้น กดดัน เป็นเหตุให้มีความโกรธแค้น ก็จะอดกลั้นความรู้สึกตามความต้องการไว้ได้ มีความยับยั้งชั่งใจไม่กระทำผิด เพราะได้ผ่านกระบวนการการขัดเกลาทางสังคมมาแล้ว ในทางกลับกัน ถ้าอีโกัตตา (Superego) ได้รับการพัฒนามาอย่างบกพร่อง คือ ไม่ค่อยได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่ดีมาตั้งแต่เด็ก อยู่ในสิ่งแวดล้อมไม่ดี เมื่อหญิงขอยุติความสัมพันธ์หรือตีตัวออกห่าง เป็นเหตุให้ชายโกรธแค้น ถือได้ว่าเป็นแรงกระตุ้นทางด้านความต้องการหรือความไม่พอใจจนเกินขนาด ก็จะทำให้เกิดแรงขับสูงและมีแนวโน้มที่จะกระทำความผิดได้โดยง่าย หากโอกาสอำนวยก็จะลงมือก่ออาชญากรรมทันที

2) ทฤษฎีความผูกพัน (Attachment theory)

ลักษณะความผูกพันระหว่างเด็กกับมารดา หรือผู้เลี้ยงดู มีอิทธิพลในการสร้างและรักษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลนั้นกับบุคคลอื่นแตกต่างกันออกไป เพราะตามธรรมชาติของเด็กจะแสวงหาความรักความอบอุ่นจากมารดา หรือผู้เลี้ยงดู เมื่อมารดาให้การตอบสนองต่อความต้องการของบุตร โดยการสัมผัส โอบกอด พูดยกย่อง ที่เปี่ยมไปด้วยความรัก ความห่วงใย ความเอาใจใส่ การกระทำดังกล่าวจากผู้เป็นมารดา จึงส่งผลให้เด็กพัฒนาการทางความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า มีความรู้สึกเชื่อมั่นในตนเอง และให้ความไว้วางใจในตัวบุคคลอื่น ในทางกลับกัน หากการเลี้ยงดูจากผู้เป็นมารดา หรือผู้เลี้ยงดู เป็นไปในทางตรงกันข้าม พฤติกรรมของเด็กก็จะเป็นไปในรูปแบบอื่น ๆ ซึ่งการเลี้ยงดูเป็นที่มาของการสร้างลักษณะความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในชีวิต อันจะติดตัวบุคคลนั้นตั้งแต่เด็กไปจนเป็นผู้ใหญ่ เมื่อมีคนรัก การมีความสุขในความสัมพันธ์ มาจากลักษณะความผูกพันในวัยเด็ก (วัชรภรณ์ บุญญศิริวัฒน์, 2562)

1. **ลักษณะความผูกพันแบบมั่นคง** เกิดจากการที่มารดาเลี้ยงดูบุตร โดยการเอาใจใส่อย่างอบอุ่น ทำให้กลายเป็นผู้ใหญ่ที่เชื่อมั่นในคุณค่าของตนเอง และแสดงออกซึ่งความรักที่มีต่อบุคคลอื่น เมื่อมีความสัมพันธ์ฉันคู่สาวกับบุคคลอื่น มักมีความรักที่อบอุ่นและยืนยาว เมื่อเกิดข้อพิพาทระหว่างความสัมพันธ์มักจะไม่โกรธเคือง แต่หากมีเหตุโกรธเคือง ก็มักจะคาดหวังในทางบวกว่าจะสามารถร่วมกันแก้ไขปัญหาด้วยกันได้

2. **ลักษณะความผูกพันแบบหลบเลี่ยง** คือ ผู้เป็นมารดา หรือผู้เลี้ยงดู เลี้ยงดูบุตรในวัยเด็กแบบไม่ใส่ใจ มีลักษณะการเลี้ยงดูอย่างห่างเหิน ทอดทิ้ง ทำให้ไม่ได้รับการตอบสนองที่ต้องการความรักความอบอุ่นจากคนสำคัญที่สุดอย่างผู้เป็นมารดา หรือผู้เลี้ยงดู ทำให้ผู้ใหญ่ที่เติบโตมากับการเลี้ยงดูเช่นนี้มีลักษณะความผูกพันกับบุคคลอื่นในแบบที่ไม่มั่นคง บุคคลเช่นนี้จะรู้สึกว่าตนเองไม่มีคุณค่าเพียงพอต่อการได้รับความรักและไม่เชื่อใจบุคคลอื่น ทำให้พยายามหลบเลี่ยงที่จะติดต่อสื่อสารหรือมีสัมพันธ์กับผู้อื่น เมื่อมีคนรัก มักแสดงความก้าวร้าว โกรธเกรี้ยว และมักไม่รู้ตัวว่าตนเองกำลังโมโหมาก เมื่อถูกคนรักขอลิขิต หรือตีตัวออกห่าง ผู้มีลักษณะความผูกพันแบบหลบเลี่ยง ก็จะหลีกเลี่ยงที่จะยอมรับความจริงว่าตนเองรู้สึกเสียใจ โดยพยายามมองเรื่องที่เกิดขึ้นว่ามีอะไรใหญ่ และเพิกเฉย ไม่สนใจต่อความรู้สึกของตนเอง

3. **ลักษณะความผูกพันแบบวิตกขัดแย้ง** คือ ผู้เป็นมารดา หรือผู้เลี้ยงดู เลี้ยงดูบุตรในวัยเด็กแบบใส่ใจ ไม่สม่ำเสมอ ผู้ใหญ่ที่เติบโตมากับการเลี้ยงดูเช่นนี้ จะมีลักษณะความผูกพันกับบุคคลอื่นในแบบที่ไม่มั่นคง วิตก

ขัดแย้ง คือ มีความขัดแย้งในตนเอง บุคคลนี้อาจจะเป็นที่รักของบุคคลอื่นมาก แต่ก็วิตกกังวลมาก ว่าตนเองจะมีคุณค่าไม่เพียงพอ กลัวการถูกปฏิเสธ กลัวว่าบุคคลที่มีความสัมพันธ์ด้วยจะไม่รักจริง เมื่อพบเจอว่าคนรักของตนไปพูดคุยกับบุคคลอื่น ก็อาจจะรู้สึกหวั่นไหว วิตกกังวล และอยากอยู่ใกล้ๆ เพื่อความสบายใจ บุคคลประเภทนี้เป็นคนระแวงและหึงหวงที่สุด จนทำให้ผู้ชายที่มีลักษณะความผูกพันกับผู้อื่นแบบวิตกขัดแย้ง มักทำร้ายร่างกายคนรักของตน เนื่องจากความหึงหวง มักจะรู้สึกโกรธเคืองเมื่อคนรักมีท่าทีห่างเหิน ไม่สนใจ ไม่ให้ความสำคัญ แต่จะไม่แสดงความโกรธเคือง เพราะอาจเป็นเหตุให้ถูกทอดทิ้ง จึงมักเก็บกดเอาความโกรธเคืองนี้เอาไว้ในใจ การแสดงความรู้สึกของบุคคลแบบวิตกขัดแย้งมีความซับซ้อน และด้วยความที่โกรธเคืองง่าย หึงหวง รวมทั้งความไม่มั่นใจในคุณค่าของตนเอง มักถูกตีจากได้ง่าย เมื่อคนรักขอยุติความสัมพันธ์ หรือตีตัวออกห่าง ผู้ที่มีลักษณะความผูกพันแบบวิตกขัดแย้ง ก็จะครุ่นคิดหมกมุ่นอยู่กับความเศร้าเสียใจและขยายความทุกข์นั้นให้ยิ่งใหญ่มากขึ้น การถูกทอดทิ้งสำหรับบุคคลประเภทนี้นับว่าเป็นการสูญเสียที่ยิ่งใหญ่ หมดสิ้นความหวัง จึงเป็นกลุ่มบุคคลที่เสี่ยงสูงที่สุดที่จะทำร้ายตนเอง และทำร้ายคนรักที่ขอยุติความสัมพันธ์หรือตีตัวออกห่างด้วยความโกรธแค้นและสิ้นหวังในความสัมพันธ์

4. ลักษณะความผูกพันแบบความรักความอบอุ่นมากจนเกินไป คือ ผู้เป็นมารดา หรือผู้เลี้ยงดูเลี้ยงดูบุตรในวัยเด็กแบบให้ความรักและความอบอุ่นมากจนเกินไป โดยจะเป็นผู้ช่วยเหลือ บอกกล่าวการดำเนินชีวิต แนะนำเรื่องราวต่าง ๆ ของบุคคลประเภทนี้ในแทบทุกด้าน ทำให้บุคคลไม่มีโอกาสในการเผชิญปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเอง ไม่ได้เรียนรู้การจัดการกับความผิดหวัง และอารมณ์ต่าง ๆ ทางด้านลบ การเลี้ยงดูลักษณะนี้ เป็นการปิดโอกาสเด็กในพัฒนาทักษะการดูแลตนเอง เป็นเด็กที่เปราะบาง ติดผู้เป็นมารดา หรือผู้เลี้ยงดู จะมีความต้องการการพึ่งพาอาศัยผู้อื่น ไม่สามารถตัดสินใจอะไรด้วยตนเองได้ มักวิตกกังวลต่อเหตุการณ์ที่ต้องเผชิญ จากการเลี้ยงดูบุตรแบบนี้ ทำให้บุตรรู้สึกว่าเขาเองไม่เก่ง ส่งผลให้ไม่มีความภาคภูมิใจในตนเอง เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ไม่สามารถจัดการกับปัญหาได้เนื่องจากไม่มีภูมิคุ้มกัน เมื่อเจอกับความผิดหวังครั้งรุนแรงจากความรัก ก็จะทำให้บุคคลประเภทนี้ ตัดสินใจแก้ปัญหาด้วยความตาย ทั้งฆ่าตนเองตาย หรือฆ่าคนรักตาย หรืออาจจะฆ่าคนรักและฆ่าตนเองตายตาม

สรุปได้ว่า ลักษณะความผูกพันระหว่างเด็กกับมารดา หรือผู้เลี้ยงดู มีอิทธิพลต่อการใช้อารมณ์ ทักษะคิด และความคิดต่อการเผชิญกับปัญหา โดยความสัมพันธ์ระหว่างมารดาและบุตร หรือผู้เลี้ยงดู ที่มีลักษณะความผูกพันแบบหลบเลี่ยง และแบบวิตกขัดแย้ง จะส่งผลให้บุคคลนั้นมีความคิดในทางลบ มีความโกรธแค้นและใช้ความรุนแรงเมื่อต้องเผชิญกับปัญหา ส่วนการเลี้ยงดูในลักษณะของการให้ความรักความอบอุ่นมากจนเกินไป ทำให้บุคคลไม่สามารถจะจัดการกับปัญหาที่เผชิญได้ จึงใช้การฆ่าเป็นการแก้ไขปัญหา การเติบโตมาของผู้ชายในสามลักษณะการเลี้ยงดูดังกล่าว จึงมีแนวโน้มให้ผู้ชายเป็นอาชญากรฆ่าคนรักของตน อันเนื่องมาจากผู้หญิงขอยุติความสัมพันธ์หรือตีตัวออกห่าง

ทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมอาชญากร

1) ทฤษฎีการควบคุมตนเอง (Self – Control Theory)

การควบคุมตนเอง หมายถึง ความสามารถในการเปลี่ยนหรือยับยั้งอารมณ์ พฤติกรรมและความปรารถนาตามธรรมชาติของบุคคลในการตอบสนอง (จิรายุ เลิศเจริญนิช, 2557) และ Metcalfe and Mischel (อ้างถึงใน จิรายุ เลิศเจริญนิช, 2557) กล่าวถึงการควบคุมตนเองว่าเป็นส่วนหนึ่งในระบบความคิดหรือระบบเย็น ซึ่งเป็นระบบที่เชื่อมโยงข้อมูลที่มีความเป็นเหตุเป็นผล มีความซับซ้อน ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมที่มุ่งไปสู่เป้าหมายระยะยาวที่กำหนดไว้และช่วยให้บุคคลสามารถยับยั้งการตอบสนองแรกเริ่มที่เกิดจากสิ่งยั่วเยวต่าง ๆ ได้ ในทางกลับกันระบบทางอารมณ์หรือระบบร้อน เป็นระบบที่ง่ายและรวดเร็ว ซึ่งจากมุมมองทางวิวัฒนาการระบบนี้ เป็นระบบที่ช่วยให้มนุษย์อยู่รอดจากการตอบสนองสิ่งเร้าอย่างรวดเร็ว เช่น การตัดสินใจสู้หรือหนีเมื่อประสบกับสิ่งอันตราย ข้อสันนิษฐานเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างระบบทางความคิดและระบบทางอารมณ์มี 2 กรณี คือ 1. ความสมดุลนี้ขึ้นอยู่กับพัฒนาการของบุคคล เนื่องจากระบบทางอารมณ์พัฒนาควบคู่กับมนุษย์มาตั้งแต่เกิด ในขณะที่ระบบทางความคิดซึ่งมีความละเอียดซับซ้อนจะพัฒนาขึ้นตามอายุและวุฒิภาวะ 2. ความสมดุลนี้ขึ้นอยู่กับระดับความเครียดทั้งจากปัจจัยด้านสถานการณ์และบุคคล โดยบุคคลที่มีความเครียดในระดับน้อยหรือปานกลางจะยังคงสามารถใช้ระบบทางความคิดได้ แต่ในทางกลับกัน ถ้าบุคคลมีความเครียดสูงก็มีความเป็นไปได้ว่าจะใช้ระบบทางอารมณ์ซึ่งจะเพิ่มขึ้นตามระดับของความเครียด

ก๊อทเฟรดสันและเฮอส์ชชี (Gottfredson & Hirschi) (อ้างถึงใน ยุทธชัย นามลาบุตร, 2555) มองว่าคนเรานั้นมีแนวโน้มที่จะกระทำผิดหรือประกอบอาชญากรรมได้ทุกคน เนื่องจากขาดความอดกลั้น ขาดความยับยั้งชั่งใจ นอกจากนั้นยังอยู่ในสภาพแวดล้อมที่คนเรามีโอกาสจะกระทำผิดได้อีกด้วย ผู้ที่มีการควบคุมตนเองต่ำมีโอกาสจะกระทำผิดหรือก่ออาชญากรรมได้สูง คนเหล่านี้จะกระทำผิดในลักษณะแก้แค้นทดแทนโดยไม่ชักช้าหรือทันทีทันใด คนที่มีแนวโน้มที่จะกระทำผิดดังกล่าวนี้มักจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมอื่น ๆ เช่น สูบบุหรี่ ดื่มเหล้า เสพยาเสพติด และเล่นการพนัน เขาไม่รู้สึกละอายต่อการกระทำเบี่ยงเบนและเสี่ยง ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับการก่ออาชญากรรมอย่างใกล้ชิด (สุรีย์ กาญจนวงศ และคณะ, 2549) ก๊อทเฟรดสันและเฮอส์ชชี อธิบายว่าการมีการควบคุมตนเองต่ำ ได้แก่วิธีต่อไปนี้ คือ

1. กระตุนง่าย (Impulsive)
2. ชอบการเสี่ยง (Risk – taker)
3. ไม่คงที่และไม่มีจุดยืน (Unstable and unfocused)
4. ไม่อดทน (Impatient)
5. เอาตนเองเป็นศูนย์กลาง (Self – centered)

กระบวนการที่ใช้ในการควบคุมตนเองนั้น ธอเรนและมาโฮนี (Thoresen and Mahoneg) (อ้างถึงใน ดวงจันทร์, 2555) ได้กล่าวว่ามีกระบวนการที่สำคัญในการควบคุมตนเองอยู่ 2 ประการ ได้แก่

1. การควบคุมสิ่งเร้า (Stimulus Control) หมายถึง กระบวนการที่บุคคลเรียนรู้ที่จะแสดงพฤติกรรมได้อย่างสอดคล้องกับสภาพการณ์หรือสิ่งเร้าของตน โดยประเมินเงื่อนไขและสภาพการณ์ที่ควบคุมพฤติกรรมอยู่ด้วยวิธีการแยกแยะสิ่งเร้า จากนั้นจึงเปลี่ยนแปลงหรือจัดระบบสภาพการณ์สิ่งเร้าใหม่ เพื่อเอื้ออำนวยให้เกิดพฤติกรรมที่ต้องการ

2. การควบคุมผลกรรมด้วยตนเอง (Self-Presented) หมายถึง การให้ผลกรรมตนเองหลังจากที่ได้กระทำพฤติกรรมเป้าหมายแล้ว ซึ่งผลกรรมนี้อาจเป็นได้ทั้งการเสริมแรงหรือการลงโทษ ซึ่งในการควบคุมพฤติกรรมควรใช้การเสริมแรงมากกว่าการลงโทษ

สำหรับการควบคุมตนเองตามทฤษฎีของ วอลเตอร์ ซี เร็คเลสส์ (Walter C. Reckless) เชื่อว่า คนเรามีพลังที่ผลักดันจากภายในให้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ซึ่งอาจจะเกิดจากปัจจัยต่างๆ ภายนอก เช่น ความยากจน หรืออาจเกิดจากปัจจัยภายนอกเมื่อเราเผชิญกับสถานการณ์และปัญหาต่างๆ ดังนั้น เร็คเลสส์ จึงเสนอทฤษฎีในการควบคุมตนเองไว้ดังนี้

1. การควบคุมจากภายใน ได้แก่ ความสำนึกที่สามารถยับยั้งควบคุมตนเองได้ ความสำนึกที่ตึงาม ความเคารพตนเอง มโนธรรมที่ได้รับการพัฒนาอย่างดี ความอดกลั้นต่อความคับข้องใจ ความสามารถในการต่อสู้กับอารมณ์ฝ่ายต่ำ ความสำนึกรับผิดชอบ ความมุ่งมั่นต่อเป้าหมาย การหาความพึงพอใจอย่างอื่นชดเชย การให้เหตุผลในการถ่วงโยงความเครียด เป็นต้น

2. การควบคุมจากภายนอก ได้แก่ ความยึดมั่นในจารีตประเพณี ความคาดหวังของสังคม ภาระผูกพันที่ต้องปฏิบัติตามบรรทัดฐานของสถาบัน ความรับผิดชอบตามที่ได้รับมอบหมาย โอกาสที่จะได้รับการยอมรับ อาจใช้หลักการและแนวคิดการควบคุมตนเองตามหลักพุทธศาสนา อันได้แก่ หิริ และ โอตตปปะ หิริ คือ ความละอายต่อการกระทำผิดที่เกิดขึ้นภายในใจของคน ส่วน โอตตปปะ คือ ความเกรงกลัวต่อผลแห่งการกระทำผิดชั่วร้าย

สรุปได้ว่า การควบคุมตนเอง ต้องอาศัยการทำงานของระบบความคิดและระบบอารมณ์ ทั้งสองระบบมีความเชื่อมโยงต่อเนื่องกัน การส่งเสริมให้ระบบความคิดเข้ามาแทนที่ระบบทางอารมณ์ในกลไกการตัดสินใจของบุคคล จะส่งผลให้บุคคลมีความพยายามในการควบคุมตนเองเพื่อต้านทานสิ่งยั่วยุที่เข้ามาขัดขวางเป้าหมายในระยะยาวที่มีคุณค่าได้ เมื่อหญิงขอยุติความสัมพันธ์หรือตีตัวออกห่าง ย่อมเป็นเหตุให้ชายมีระบบทางอารมณ์ที่เศร้าโศก เสียใจ ผิดหวัง หรือโกรธแค้น จนอาจนำไปสู่การลงมือฆ่าหญิงได้ แต่หากชายได้อาศัยการทำงานของระบบความคิด ไตร่ตรองถึงความเป็นเหตุเป็นผล และผลของการกระทำ ก็อาจจะคิดได้ว่าหากลงมือฆ่าหญิง จะทำให้ตนสูญเสียคุณค่าทางการดำเนินชีวิตของตนเองได้ โดยการทำงานของระบบความคิดที่อยู่เหนือระบบอารมณ์ก็ขึ้นอยู่กับ การควบคุมจากภายในและการควบคุมจากภายนอกหรือจิตใต้สำนึกของแต่ละบุคคล

2) ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (Theory of Reasoned Action)

ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลเป็นทฤษฎีที่ถูกคิดค้นขึ้นในปี ค.ศ.1975 โดย Icek Ajzen และ Martin Fishbein ใช้ในการศึกษาพฤติกรรมมนุษย์ ตามทฤษฎีได้อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อและทัศนคติต่อพฤติกรรมว่า การเปลี่ยนแปลงความเชื่อจะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคล โดยบุคคลจะคำนึงถึงเหตุผลก่อน ถ้าบุคคลมีความเห็นว่า เป็นสิ่งที่ควรกระทำ บุคคลจะแสดงพฤติกรรม ซึ่งมีปัจจัยสองประการได้แก่ 1. ทัศนคติต่อพฤติกรรม คือการประเมินของบุคคลที่มีต่อภาพรวมของพฤติกรรม รวมไปถึงผลที่ตามมาของพฤติกรรม ซึ่งมีทั้งด้านบวกและด้านลบ ถ้าผลการประเมินต่อผลที่ตามมาของพฤติกรรมที่บุคคลได้กระทำเป็นทางบวก บุคคลจะมีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรม ในทางตรงกันข้าม ถ้าผลการประเมินต่อผลที่ตามมา

ของพฤติกรรมที่บุคคลได้กระทำเป็นทางลบ บุคคลจะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อพฤติกรรมนั้น 2. การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับความต้องการหรือความคาดหวังของสังคมที่มีผลต่อบุคคล ซึ่งเป็นได้ทั้งกลุ่มคนใกล้ชิดที่มีอิทธิพลต่อบุคคลนั้น เช่น บิดา มารดา บุตร สามี ภรรยา หรือเป็นกลุ่มคนใกล้ชิดที่มีอิทธิพลต่อบุคคลนั้น เช่น เพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา ในการที่จะกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมใด ๆ หากบุคคลมีการประเมินว่า กลุ่มที่มีอิทธิพลต่อเขา ต้องการให้แสดงพฤติกรรม แนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมออกมาจะเพิ่มมากขึ้น ในทางกลับกัน บุคคลจะไม่แสดงพฤติกรรม ถ้าเกิดการรับรู้ว่าคุณสมบัติที่มีอิทธิพลไม่ต้องการให้เขาแสดงพฤติกรรม (ฉัตร ชูชื่น ศิริกุล ตูลาสมบัติ และรัชนิยา บังเมฆ, 2559)

การที่มนุษย์จะแสดงพฤติกรรมใด ๆ จะต้องมีความตั้งใจหรือเจตนา เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จจากการตัดสินใจ ความตั้งใจหรือเจตนาของมนุษย์ขึ้นกับตัวกำหนด 2 ประการ (ยุทธชัย นามลาบุตร, 2555) คือ

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เจตคติต่อพฤติกรรมหรือการประเมินทางบวกและทางลบของบุคคลต่อการกระทำ

2. ปัจจัยทางสังคม ได้แก่ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ส่วนตัวแปรภายนอกอื่นๆ เช่น ตัวแปรทางชีวสังคม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ สถานภาพสมรส ศาสนา เจตคติต่อบุคคล เจตคติต่อสถานที่ ลักษณะบุคลิกภาพ จะมีผลต่อพฤติกรรมก็เมื่อตัวแปรนั้นมีอิทธิพลต่อเจตคติความคาดหวังทางสังคม

สรุปได้ว่า การที่บุคคลจะแสดงพฤติกรรมใด ๆ ออกมา จะคำนึงถึงเหตุผลก่อน โดยการประเมินผลที่จะตามมาของพฤติกรรม ก่อนจะแสดงพฤติกรรมออกมา รวมถึงการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง เมื่อหญิงขอยุติความสัมพันธ์หรือตีตัวออกห่าง ถ้าชายประเมินแล้วมีความเห็นว่า การฆ่าเป็นสิ่งที่ควรกระทำ แต่หากเขาคำนึงถึงความรู้สึกของกลุ่มที่มีอิทธิพล ก็จะไม่แสดงพฤติกรรมนั้นออกมา แต่หากว่ายึดถือตามเจตคติของตนโดยไม่คำนึงถึงกลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพล ก็มีแนวโน้มว่า จะลงมือก่ออาชญากรรมฆ่าคนรัก แม้ว่ากลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลจะไม่ต้องการให้เขาแสดงพฤติกรรมนั้นออกมาก็ตาม

3) ทฤษฎีความผูกพันทางสังคม (Social Bond Theory)

ทฤษฎีความผูกพันทางสังคม เป็นทฤษฎีที่มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อพฤติกรรมการกระทำผิดของมนุษย์ โดยทราวิส เฮอร์สชี (Travis Hirschi) เป็นผู้คิดค้นและพัฒนาขึ้นมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1969 โดยเชื่อว่ามนุษย์เรามีแนวโน้มจะกระทำผิดกฎหมายเป็นทุนเดิมอยู่ก่อนแล้ว เพียงแต่ควบคุมเอาไว้เท่านั้น เหตุที่มนุษย์สามารถควบคุมไว้ได้ และไม่กระทำผิด เนื่องจากกลัวว่าจะทำให้เสียความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลแวดล้อม อันได้แก่ เพื่อนฝูง ครอบครัว พี่น้อง เพื่อนบ้าน ครู อาจารย์ นายจ้าง เป็นต้น (พัชรียา ก้อนแพง, 2562)

นอกจากนั้น ทราวิส เฮอร์สชี (Travis Hirschi) ยังได้กล่าวถึงองค์ประกอบความผูกพันต่อสังคม (Elements of the social bond) ซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการกระทำผิด ว่าแบ่งเป็น 4 องค์ประกอบดังนี้

1. ความผูกพัน (Attachment) หมายถึง การที่บุคคลมีความผูกพันหรือความรักใคร่กับบุคคลอื่น หรือมีความสนใจกับความรู้สึกรักใคร่ของบุคคลอื่น ซึ่งความผูกพันนี้เป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่สุด ที่จะทำ

ตนเองให้เป็นบุคคลที่ดีในสังคม ดังนั้นความผูกพันจึงเป็นองค์ประกอบด้านอารมณ์หรือด้านความรักของพันธมิตร หรือสัญญาผู้มัดที่บุคคลมีต่อสังคม

2. ข้อผูกมัด (Commitment) หมายถึง การที่บุคคลผูกมัดกับการดำเนินชีวิตตามทำนองคลองธรรมของสังคม คือ ได้ศึกษาเล่าเรียนเพื่อที่จะประกอบอาชีพที่สุจริต และเพื่อที่จะได้ประสบความสำเร็จในชีวิต ซึ่งจะส่งผลให้บุคคลไม่ย่อกรกระทำผิดกฎหมาย เนื่องจากจะเป็นการเสี่ยงต่อการสูญเสียความสำเร็จในชีวิต ดังนั้นข้อผูกมัดจึงเป็นองค์ประกอบด้านความมีเหตุมีผลของพันธมิตรหรือสัญญาผู้มัดที่บุคคลมีต่อสังคม

3. การเข้าร่วม (Involvement) หมายถึง การที่บุคคลได้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของสังคมเป็นเหตุให้บุคคลถูกจำกัดเวลาที่จะไปประกอบอาชญากรรม เนื่องจากเวลาส่วนมากได้ถูกใช้ไปกับกิจกรรมของสังคม ดังนั้นการเข้าร่วมจึงเป็นองค์ประกอบด้านกิจกรรมของพันธมิตรหรือสัญญาผู้มัดที่บุคคลมีต่อสังคม

4. ความเชื่อ (Belief) หมายถึง การยอมรับค่านิยม และบรรทัดฐานทางสังคมรวมถึงศีลธรรมและจริยธรรมด้วย เนื่องจากคนเราเชื่อว่ากฎหมายเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ไม่อาจฝ่าฝืนได้ จึงไม่กระทำความผิด การละเมิดกฎเกณฑ์ของสังคมเป็นการกระทำที่ตรงกันข้ามกับเจตนารมณ์ และความหวังของคนอื่น ๆ ในสังคม เช่น การที่ได้รู้สึกรู้สีก่อนที่จะทำผิด บิดามารดา จะเป็นการยอมรับ เชื่อฟัง บุคคลที่อยู่ในสถานภาพหรือบทบาทตามที่บรรทัดฐานของสังคมกำหนด

สรุปได้ว่า การที่บุคคลมีความผูกพันทางสังคม ถือเป็นการควบคุมพฤติกรรมของบุคคลได้เป็นอย่างดี บุคคลที่มีความผูกพันกับครอบครัว โรงเรียน เพื่อนฝูง มักจะมีแนวโน้มไม่ประกอบอาชญากรรม โดยจะทำตามกฎระเบียบของสังคม ดำเนินชีวิตตามทำนองคลองธรรม สนใจต่อความรู้สึกนึกคิดของผู้อื่น โดยจะไม่ทำตามความต้องการของตนเองเท่านั้น ทำให้บุคคลนั้นมีการไตร่ตรองถึงผลกระทบด้านอื่น ๆ และไม่ลงมือกระทำความผิด

4) ทฤษฎีการแก้ตัว (Neutralization theory) หรือทฤษฎีปฏิเสธความรับผิดชอบ

Gresham M. Sykes and David Matza ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้เรื่องแรงจูงใจ แรงขับ เหตุผลของการกระทำผิด Elliot Aronson นักจิตวิทยาได้เขียนไว้ในหนังสือ The Social Animal โดยยกประเด็นคำถามว่า มนุษย์เป็นสัตว์ที่ใช้เหตุผลเพื่อให้ได้สิ่งที่ดีที่สุดในขณะนั้นและให้เสียน้อยที่สุดตามกำลัง สมรรถนะ และความรู้ที่ตนมีอยู่ หรือเป็นสัตว์ที่หาเหตุผลที่ดีมาอ้างในการทำสิ่งที่ไม่เหมาะสม Gresham M. Sykes and David Matza สนับสนุนประเด็นที่สองและได้พัฒนาทฤษฎีที่ใช้อธิบายพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่าง ๆ เหล่านั้น เมื่อบุคคลมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมหรือกระทำความผิด บุคคลเหล่านั้นก็จะหาเหตุผลมาแก้ตัวในการกระทำความผิดต่าง ๆ ซึ่งจะมีเหตุผลที่ใช้อยู่ประมาณ สองหรือสามอย่าง จากเหตุผลที่ใช้แก้ตัว 5 ลักษณะ เรียกว่า “เทคนิคที่ใช้แก้ตัว” หรือ “Techniques of Neutralization” ได้แก่ (กลุขมันต์ วัฒนานรงค์, 2553)

1. อ้างว่าตกอยู่ในภาวะจำต้องทำ (Denial of responsibility)
2. อ้างว่าไม่ได้ทำให้ใครเดือดร้อน (Denial of injury)
3. อ้างว่าเหยื่อสมควรที่จะเป็นเช่นนั้น (Denial of the victim)
4. อ้างกล่าวโทษว่ามีผู้อื่นเลวร้ายกว่า (Condemnation of the condemners)

5. อ้างเหตุผลดีกว่ามาหักล้าง (Appeal to higher loyalties)

สรุปได้ว่า พฤติกรรมที่เป็นการกระทำความผิดตามกฎหมาย ผู้ก่อเหตุอาจใช้เทคนิคการแก้ตัว เพื่อความสบายใจของตนเอง และไม่ให้ตนเองถูกตำหนิจากบุคคลอื่น ในกรณีที่ชายก่ออาชญากรรมฆ่าคนรัก ชายอาจอ้างว่าตนอยู่ในภาวะจำต้องทำ เนื่องจากการที่หญิงขอยุติความสัมพันธ์หรือตีตัวออกห่าง เป็นการกระทำต่อตน (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6083/2546) โดยข่มเหงจิตใจอย่างร้ายแรงด้วยเหตุอันเป็นธรรม ทำให้ตนบันดาลโทสะฆ่าหญิง อันอาจอ้างได้ว่าหญิงสมควรที่จะได้รับผลจากการกระทำของตน เพื่อเป็นการให้เหตุผลที่สร้างความชอบธรรมให้กับพฤติกรรมของตนเอง เป็นการแก้ตัวแบบปฏิเสธความรับผิดชอบและโทษผู้อื่น

ดร. เจน มังก์ตัน สมิธ ผู้เชี่ยวชาญด้านอาชญากรรมได้ให้ข้อมูลว่า ชายที่ฆ่าคนรักของตนเอง มีการเตรียมแผนอย่างเป็นระบบ โดยแบ่งเป็น 8 ขั้นตอนก่อนลงมือฆ่า เช่น ขั้นที่ 1 หลังจากการที่ผู้หญิงขอยุติความสัมพันธ์หรือตีตัวออกห่าง และชายได้ทำการสะกดรอยตาม ข้อมูลของวิธีการต่าง ๆ เหล่านี้ อาจทำให้ตำรวจสามารถหยุดการฆ่านั้นได้ เพื่อช่วยเหลือเหยื่อ (ปีปีซี, 2562) และ Reid อธิบายว่า การผลิตงานวิจัยทางอาชญาวิทยามีวัตถุประสงค์เพื่อทำความเข้าใจพฤติกรรมการกระทำผิด และถ้าเราสามารถเข้าใจพฤติกรรมอาชญากร เราจะมีโอกาสดีกว่าในการทำนายว่าเมื่อไหร่พฤติกรรมเหล่านั้นจะเกิดขึ้น และสามารถกำหนดนโยบายเพื่อควบคุม กำจัด หรือป้องกันพฤติกรรมเหล่านั้นได้ (จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2551)

สรุป (Conclusion)

จากกรณีศึกษา 4 กรณี คือ 1. นาย ม. อายุ 18 ปี นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หก 2. นาย ส. อายุ 22 ปี นักศึกษาแพทย์ 3. นาย ส. อายุ 39 ปี อาชีพพนักงานบริษัทปูน SCG 4. นาย อ. อายุ 53 ปี ชายทั้ง 4 ผู้ก่ออาชญากรรมฆ่าหญิง หลังจากที่ถูกขอยุติความสัมพันธ์หรือตีตัวออกห่าง เมื่อได้ทำการศึกษาทฤษฎีต่าง ๆ นำมาวิเคราะห์ถึงพฤติการณ์ของการก่ออาชญากรรมได้ดังนี้ เมื่อหญิงขอยุติความสัมพันธ์หรือตีตัวออกห่าง ชายจะเข้าสู่ขั้นตอน ตามทฤษฎีระยะเวลาของการก้าวผ่านความสูญเสีย ซึ่งจะมีการผ่านขั้นตอนการเยียวยาตนเอง อาจจะมีการขอคำปรึกษาจากผู้อื่น ซึ่งมองว่าในขั้นตอนนี้มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่อาจส่งผลให้มีการตัดสินใจไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อาจเป็นไปในทางที่ดีหรือไม่ดี ขึ้นอยู่กับบุคคลที่ชายได้พบปะและพูดคุยถึงปัญหาที่เกิดขึ้น ว่าได้รับฟัง ให้คำแนะนำและมีผลอย่างไรต่อทัศนคติ แต่หากในระหว่างการผ่านกระบวนการเหล่านี้เองที่ความเจ็บปวดไม่อาจได้รับการเยียวยา จึงได้นำไปสู่การก่ออาชญากรรมฆ่าคนรักของตน โดยปัจจัยที่ก่อให้เกิดอาชญากรรม มี 2 ปัจจัย คือ 1. จิตใจของอาชญากร โดยตามโครงสร้างบุคลิกภาพตามทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ได้กล่าวว่าการควบคุมจิตใจสำนึกของบุคคล ต้องผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคม ในการทำงานที่ส่งผลให้บุคคลคนนี้จะเติบโตมาเป็นคนเช่นไร ตามทฤษฎีความผูกพันหากชายตั้งแต่วัยเด็ก มารดาเลี้ยงดูด้วยความรักความอบอุ่นอย่างสม่ำเสมอ ให้อิสรภาพทางความคิด ให้แก้ไขปัญหาด้วยตนเองอันเป็นการสร้างทักษะให้บุตรต่อการเผชิญกับความเป็นจริง และทำการลงโทษ ว่ากล่าวตักเตือนเมื่อบุตรกระทำความผิด จะส่งผลให้บุตรมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อหญิง และไม่ใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา ในทางกลับกัน หากมารดาเลี้ยงดูบุตรแบบทอดทิ้ง ไม่ใส่ใจเท่าที่ควร จะส่งผลให้บุตรเป็นผู้ที่มีความคิดในด้านลบ เป็นผู้มีความรุนแรง หรือการที่มารดาให้ความรักมากจนเกินไป บุตรจะไม่สามารถเผชิญปัญหาได้ด้วยตนเอง จึงอาจ

กล่าวได้ว่า บุคคลที่มีแนวโน้มที่จะก่ออาชญากรรม มาจากการเลี้ยงดูของครอบครัว สภาพแวดล้อมของครอบครัว และสภาพสังคมที่เติบโตมา ส่งผลต่อ 2. การแสดงออกทางพฤติกรรมของอาชญากร ตามทฤษฎีการควบคุมตนเองนั้น กล่าวว่าพฤติกรรมของบุคคลอยู่ภายใต้การควบคุมของสองระบบ คือ ระบบความคิด และระบบอารมณ์ ทั้งสองระบบมีความเชื่อมโยงต่อเนื่องกัน เมื่อเจอสิ่งเร้าหรือการกระตุ้น ก็คือ ความโกรธแค้น ความเจ็บปวดจากการถูกปฏิเสธความสัมพันธ์ การทำงานของระบบใดจะเหนือกว่า ก็ขึ้นอยู่กับว่าชายผู้นั้นมีจิตใจเป็นอย่างไร ตามที่ได้กล่าวมาในข้อที่ 1. หากชายมีความบกพร่องทางการเลี้ยงดู มีความบกพร่องในกระบวนการการขัดเกลาทางสังคม ย่อมปล่อยให้อารมณ์ทำงานอยู่เหนือความคิด แต่หากชายได้รับการเลี้ยงดูมาเป็นอย่างดี เติบโตมาในสิ่งแวดล้อมที่ดี ก็จะทำให้ระบบความคิดทำงานเหนือระบบอารมณ์ มีการไตร่ตรองถึงความเป็นเหตุเป็นผล และผลของการกระทำ นอกเหนือจากกระบวนการการขัดเกลาทางสังคมที่มีผลโดยตรงต่อความคิด จิตใจและการกระทำของบุคคลแล้ว ยังมีทฤษฎีกระทำด้วยเหตุผลและทฤษฎีความผูกพันทางสังคม ที่มีความเชื่อมโยงในเรื่องของสิ่งที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคล โดยอธิบายถึงพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกมา หากมีความผูกพันที่ดีกับครอบครัว เพื่อนฝูง ผู้บังคับบัญชา สังคม ก็จะปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม ไม่ก่ออาชญากรรม เพื่อรักษาสัมพันธภาพกับบุคคลแวดล้อมไว้ แต่หากเป็นผู้ที่เติบโตมาในลักษณะที่ไม่มีความผูกพันทางสังคมกับผู้ใดหรือสิ่งใดเลย ก็ไม่ต้องเกรงว่าจะเสียความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลเหล่านี้ จึงมีแนวโน้มที่จะก่ออาชญากรรมได้ง่ายกว่า และการก่ออาชญากรรม อาชญากรก็มักจะอ้างถึงความจำเป็นในการก่อเหตุ อาจอ้างว่าการกระทำของตนไม่ได้ทำให้ใครเดือดร้อน เนื่องจากไม่ได้มีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้ใด การที่หญิงขอยุติความสัมพันธ์หรือตีตัวออกห่างเป็นเสมือนสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้น ให้มีความเจ็บปวดหรือโกรธแค้น ชายอาจอ้างว่าตนอยู่ในภาวะจำต้องทำ หญิงกระทำต่อตนโดยข่มเหงจิตใจอย่างร้ายแรงด้วยเหตุอันเป็นธรรม ทำให้ตนบันดาลโทสะฆ่าหญิง เพื่อเป็นการให้เหตุผลที่สร้างความชอบธรรมให้กับพฤติกรรมของตนเอง ตามทฤษฎีการแก้ตัว จากการศึกษาทฤษฎีต่าง ๆ พบว่า การเลี้ยงดูจากมารดา และกระบวนการขัดเกลาทางสังคม รวมไปถึงความผูกพันทางสังคมที่มีจุดเริ่มต้นมาจากครอบครัวและเรื่อยไปจนถึงสิ่งแวดล้อมที่เติบโตมา ล้วนเป็นปัจจัยโดยตรงที่ส่งผลให้บุคคลเติบโตมามีบุคลิกภาพและการแสดงออกซึ่งพฤติกรรม บทบาทนี้เป็นการศึกษาตัวผู้กระทำความผิด ว่าสาเหตุเกิดจากปัจจัยทางด้านจิตใจ ครอบครัว สังคม สภาพแวดล้อม การแก้ไขที่เหตุปัจจัย ไม่เน้นการลงโทษตามความร้ายแรงของความผิด แต่เน้นการแก้ไขสาเหตุการกระทำความผิดแต่ละด้าน สาเหตุของการกระทำความผิดตามกรณีศึกษาจากกระบวนการควบคุมจิตใจไม่ดีพอ อันเนื่องมาจากการเลี้ยงดูและกระบวนการขัดเกลาทางสังคม อันได้แก่ ครอบครัว สังคม และสภาพแวดล้อม ส่งผลต่อการแสดงออกทางพฤติกรรมที่ใช้ระบบอารมณ์มีใช้ระบบความคิด การก่อเหตุดังกล่าวต้องอาศัยปัจจัยหลายด้านประกอบกัน แม้ว่าเด็กจะถูกทอดทิ้งในวัยเด็ก ไม่ได้รับการดูแลเป็นอย่างดี เช่น เด็กในสถานสงเคราะห์ ก็ไม่เสมอไปที่จะก่ออาชญากรรม แต่ต้องอาศัยปัจจัยอื่น ๆ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นประกอบกันทั้งหมด

ข้อเสนอแนะ (Recommendations)

1. การรับฟังปัญหา เนื่องจากในกระบวนการของการก้าวผ่านความสูญเสีย มีขั้นตอนของการเยียวยาตนเอง ซึ่งชายอาจจะขอคำปรึกษาจากครอบครัว เพื่อน ผู้ที่ไว้วางใจ หรือจิตแพทย์

2. การเลี้ยงดูบุตร และกระบวนการขัดเกลาทางสังคม สังคมควรตระหนักถึงความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว เพราะครอบครัว แม้จะเป็นหน่วยเล็กทางสังคม แต่เป็นองค์ประกอบสำคัญในการผลิตเด็กที่จะเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต ให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพและมีคุณธรรม การเลี้ยงดูมีอิทธิพลสำคัญต่อการปรับตัวเมื่อต้องผจญกับความสัมพันธ์กับผู้อื่น บิดา มารดาควรให้ความรักและให้ความอบอุ่นอย่างพอดี รับฟังความเจ็บปวดของลูกอย่างเห็นอกเห็นใจ โดยเริ่มการปลูกฝังขัดเกลาจิตใจกระบวนการคิดตั้งแต่เด็ก และมีการเห็นคุณค่าในตนเอง ดังนั้นการพัฒนาบุคคลให้รู้จักการควบคุมตนเองได้นั้น ต้องให้ความสนใจทั้งในเรื่องที่เป็นรายบุคคล เฉพาะกรณี เรื่องของครอบครัว สถาบันการศึกษา และบริบททางสังคมอื่น ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งในลักษณะที่จะขัดเกลาให้บุคคลได้พัฒนาจิตลักษณะภายในไปได้ทุกช่วงอายุ จนเกิดเป็นอุปนิสัยที่จะสามารถควบคุมตนเองได้ในทุกสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน และสามารถดำรงอยู่ได้อย่างสง่างามแม้จะเป็นผู้แพ้หรือผู้ชนะในสังคมไหนก็ตาม

3. การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการก่ออาชญากรรมต่อคนรัก หากได้มีการทำวิจัยศึกษาข้อมูลสถิติอย่างจริงจัง จนก้าวไปถึงจุดที่เราสามารถจะบอกได้ว่าการกระทำของบุคคลที่มีลักษณะอย่างไร ที่มีแนวโน้มที่จะลงมือฆ่าคนรัก ก็ย่อมเป็นประโยชน์ต่อบุคคลทุกฝ่ายเป็นอย่างยิ่ง เพราะเชื่อว่าการจะลงมือก่ออาชญากรรม ชายย่อมต้องมีการกระทำบางประการ เสมือนเป็นการส่งสัญญาณเตือนให้หญิงคนรักได้รับรู้ ว่าการกระทำนั้นอาจนำไปสู่การฆาตกรรมในอนาคต โดยหากมีผลการวิจัยบ่งบอกถึงสัญญาณเตือนก่อนการฆาตกรรมคนรัก การควบคุมและป้องกันอาชญากรรมจะมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง

เอกสารอ้างอิง (References)

- กฤษมันต์ วัฒนารงค์. (2553). ทฤษฎีการแก้ตัวกับการฉ้อฉลในการเรียน. ไทยรัฐ, สืบค้นจาก <https://www.thairath.co.th/content/108668>.
- ข่าวประชาสัมพันธ์. (2562, 25 ตุลาคม). มุลนิธิหญิงชายก้าวไกล เปิดสถิติข่าวความรุนแรงในครอบครัว ปี 61 สูงกว่า ปี 59 สืบค้นจาก. ไทยรัฐ, สืบค้นจาก <https://www.thairath.co.th/news/society/1690030>.
- คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6083/2546 สืบค้นจาก https://th.wikisource.org/wiki/88_6083/2546.
- จุฬารัตน์ เอื้ออำนวย. (2551). สังคมวิทยาอาชญากรรม. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 29.
- จิรายุ เลิศเจริญนิช. (2557). อิทธิพลของการควบคุมตนเองและการวางกรอบการตัดสินใจต่อเจตนาและพฤติกรรมเพื่อส่วนรวมในภาวะยุ่งยากสองด้านทางสังคม (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). สืบค้นจาก furl=http%3A%2F%2Fcuir.car.chula.ac.th%2Fbitstream%2F123456789%2F44617%2F1%2F5577604738.pdf&clen=2825722.
- ฉัตร ชูชื่น ศิริกุล ตูลาสมบัติ และรัชนิยา บังเมฆ. (2559). ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ระบบสารสนเทศของธุรกิจอินทรีย์ขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดเชียงใหม่. รายงานผลการวิจัยคณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยแม่โจ้.

- ดวงจันทร์, (2555, 23 มิถุนายน). การพัฒนาเด็กและเยาวชน การควบคุมตนเอง. สืบค้นจาก <https://www.gotoknow.org/posts/106973>.
- ต้องรัก จิตรบรรเทา. (2562). บุคลิกภาพตามทฤษฎีจิตวิเคราะห์. วารสารสังคมศาสตร์วิชาการ, 10(2), 275-285.
- ทฤษฎีความผูกพัน. สืบค้นจาก <https://th.wikipedia.org/wiki/สารานุกรมเสรี>.
- ทีมข่าวอาชญากรรม, (2561, 7 มิถุนายน). ไซปมรักต้องฆ่า เมื่อเลิกรา เปลี่ยนรักเป็นแค้น. สืบค้นจาก <https://www.komchadluek.net/news/scoop/329245?fbclid=IwAR1ef26tPtqdCyNMZhZpBguAsSD7Ty45KgXeSmlaptPyoAj4f0cE-L72NXQ>.
- ทีมข่าวอาชญากรรม. (2564, 24 มีนาคม). วอนตำรวจเร่งจับกุมหนุ่มโรงปูน ชักมีดกะชกดับภรรยาสาว พยาบาลต่อหน้าลูก ม.2. ผู้จัดการ, สืบค้นจาก <https://mgronline.com/crime/detail/9640000028408>.
- ทีมข่าวอาชญากรรม, (2564, 26 พฤษภาคม). หนุ่มใหญ่ชักปืนยิง นศ.สาววัย 19 หน้าปักซี พระราม 2 ดับอ้างแอบคบกันมา 7 ปี พยายามตีตัวออกห่าง. ผู้จัดการ, สืบค้นจาก <https://mgronline.com/crime/detail/9640000050794>.
- ไทยรัฐ. (2564, 9 มีนาคม). นร.หนุ่มวัย 18 หึงแฟนสาว 19 ปีบดคอดับ นำศพเผานั่งยางกลางป่าลึก. สืบค้นจาก <https://www.thairath.co.th/news/local/north/2046712>.
- บีบีซี. (2562, 30 สิงหาคม). ผู้ชายที่ฆ่าคนรักตัวเองได้ มีลักษณะอย่างไร, สืบค้นจาก <https://www.bbc.com/thai/international-49499613>.
- ประเทือง ธนียผล. อาชญาวิทยา และทัณฑวิทยา (CRIMINOLOGY AND PENOLOGY) (หนังสือรายวิชา LW440 48113, มหาวิทยาลัยรามคำแหง) หนังสือ สืบค้นจาก [http://old-book.ru.ac.th/e-book/inside/html/dlbook.asp?code=LW440\(48113\)](http://old-book.ru.ac.th/e-book/inside/html/dlbook.asp?code=LW440(48113)) .
- พัชรียา ก้อนแพง. (2562). ปัจจัยเกี่ยวกับความผูกพันทางสังคมและการควบคุมตนเองที่ส่งผลต่อการกระทำผิดซ้ำเกี่ยวกับคดียาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิงกลาง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารจิต, มหาวิทยาลัยมหิดล). บทคัดย่อวิทยานิพนธ์.
- พระมหาดิศักดิ์ เตชปญโญ. (2555). การปฏิบัติตนตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ของโรงเรียน บ้านแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารจิต). สืบค้นจาก <chrome-extension://efaidnbmnnnnibpcajpcglclefindmkaj/viewer.html?>.
- ยุทธชัย นามลาบุตร. (2555). ยุทธศาสตร์การป้องกันการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่ม พระนครศรีอยุธยา (ค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารจิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา). สารนิพนธ์ สืบค้นจาก <http://etheses.aru.ac.th/thesisdetail.php?id=554>.
- วัชรารณ บัญญศิริวัฒน์, (2562). เหตุผลทางจิตวิทยาที่ทำให้ความรักจบด้วยการทำลาย. (สารคดีทางวิทยุ รายการจิตวิทยาเพื่อคุณ – วิทยุจุฬาฯ FM 101.5 MHz คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) บทสารคดีทางวิทยุ.

สุรีย์ กาญจนวงศ์ และคณะ. (2549) การศึกษาปัญหาที่เป็นสาเหตุการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน (งานวิจัยทุนสนับสนุนจากศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง). รายงานการวิจัย สืบค้นจาก http://www.ajarnpat.com/research/research_child.pdf.

อัมณพ ชูบำรุง. (2532). อาชญวิทยาและอาชญากรรม. ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

Casabianca, S. S. (2021, February 11). *Mourning and the 5 Stages of Grief*. Retrieved from <https://psychcentral.com/lib/the-5-stages-of-loss-and-grief>.